

VISI PRIVREDNI SUD SR HRVATSKE

Drugostepena presuda br. III-Sl-976/74-2
od 18. IX 1974.

Vijeće: Ivo Bešker, Gavro Badovinac, dr Emilio Pallua

Pomorski agent - Naplata tražbine - Okolnost da je jedan pomorski agent istovremeno agent dva ju brodara, ne stvara nikakav pravni odnos između tih brodara - Prema tome agent nema prava za naplatu svoga potraživanja od jednoga brodarka - ustegnuti iznos koji duguje drugom brodarku, premda ta dva brodarka imaju istoga agenta

Tužitelj je brodark, a tuženik je agent.

Sporno je među strankama da li je tuženi kao pomorski agent dužan tužitelju brodarku platiti utuženi iznos od 755,60 USA \$, koji je iznos tuženi prilikom obračuna s agentom tužiteljevim ustegao radi pokrića izdataka i troškova za brod drugoga brodarka, komu je međjutim agent isti kao i brodu tužiteljevu.

U tužbi i u toku spora brodark tužitelj tvrdi da je tuženi kao agent zadržao sporni iznos navodeći da ga je prebio sa svojim potraživanjem prema firmi Roussos Bros, Pirej, koji je istovremeno agent broda "Akrogialy" i tužiteljeva broda "Margerita Two". Istakao je da se tužitelja ne tiču odnosi između tuženika i njegovog agenta firme Roussos.

Tuženi je osporio zahtjev tužiteljev tvrdeći da je tužitelju podmirio sve obaveze.

Prvostepeni sud nakon provedene rasprave i izvedenih dokaza pobijanom presudom udovoljio je tužbenom zahtjevu tužiteljevu u cijelosti, jer je našao da je tuženi sporni iznos kao saldo obračuna broda "Margerita Two" zadržao radi pokrića izdataka, koje tuženi potražuje u vezi s brodom "Akrogialy". Kako je brod "Akrogialy" vlasništvo drugoga brodarka Vasmanto Shipping Ci iz Monrovia, a ne tužitelj, te kako se radi o brodovima dva ju različitih brodarka, tužiteljev zahtjev je osnovan, te tuženi ne može vršiti prijeboj svojih potraživanja prema trećima.

Presudu žalbom pobija tuženi zbog povreda iz čl. 342 Zakona o parničnom postupku i predlaže da se presuda

preinači i tužitelj odbije sa zahtjevom, odnosno da se presuda ukine i stvar vrati prvostepenom sudu na ponovno raspravljanje i sudjenje.

U žalbi tuženi ističe da tužitelju ne duguje ništa, a prvostepeni sud da je svoju presudu zasnovao na ispravama na stranom jeziku koji tuženi ne razumije, pa smatra da tužitelj nije dokazao svoje potraživanje, te da je trebao uz presudu dostaviti i prijevod isprava.

Drugostepeni sud je žalbu odbio iz slijedećih razloga:

Neosnovana je tvrdnja žalbe da tužitelj nije podnio dovoljne dokaze u svom potraživanju, te da su isprave, na koje se poziva tužitelj, podnesene na stranom jeziku, koje zastupnik tuženoga ne razumije.

Tužitelj je, dokazujući svoj tužbeni zahtjev, u cilju dokazivanja podnio fotokopiju brodarskog ugovora, fotokopije teleksa s tužiteljevim agentom doduše na engleskom jeziku, ali je ujedno priložio i slobodni prijevod odnosnih isprava. Iz spisa slijedi da je podnesak prije rasprave zajedno s dokazima dostavljen i zastupniku tuženoga, koji nije pristupio na zakazane rasprave niti je na drugi način osporio istinitost odnosnih isprava. Prema tome tvrdnja zastupnika tuženoga nije istinita i zasniva se na krivom prikazivanju stvari.

Prvostepeni sud pravilno je uzeo da tuženi agent ne može izvršiti kompenzaciju s naslova potraživanja za usluge učinjene brodaru drugog broda, iako je agent, s kojim se vrši obračun, istovremeno agent obaju brodova različitih brodara.

Po nalazu ovoga suda okolnost što je jedan pomorski agent istovremeno agent dvaju brodova različitih brodara ne uspostavlja nikakav pravni odnos između tih brodara. Stoga se potraživanja trećih osoba prema tim brodarima ne mogu kompenzirati prilikom obračuna s odnosnim agentom.

G.B.